

Publicerad 2007-01-11 02:34 av Flickan*i*L*för*Lycka*

Som Frankenstein

Framför spegeln står jag nu
ihoplappad och ihopsydd flera tusen gånger om
ibland undrar jag om det ens är mina bitar de syr på

för efter alla spruckna sår genom år och da'
så känns det inte längre som jag
men jag antar att jag aldrig var något bra ändå
så jag låter mig själv gå

~~och kvar blir jag, som deras ofullständiga skapelse~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Flickan*i*L*för*Lycka* med Poeter.se id #7748 innehar upphovsrätten